

Kürtösökre várva

VISSZHANG - LXI. évfolyam, 16. szám, 2017. április 21.

Hol kezdődik és meddig tart a véleménynyilvánítás szabadsága? Kerítésbontogatás? Tévészékház felgyújtása? Tojásdobálás? Kossuth téri „táborozás”? Határon túli magyar szervezet képviselőjének leköpködése? Festékpalack hajigálása? Nem lényegtelen kérdés, hol húzódik a határ. Mert aki átlépi, az bűnözővé válik! Ahány bíró, annyiféle értelmezés? Lehet, hogy ennek a kérdésnek a megítélése pártfüggő? Volt már rá példa a történelemben. A 20-as évek derekán a német bíróságok sokkal súlyosabb büntetést szabtak ki a kommunista rendzavarókra, mint a nácikra, mondván, ez utóbbiak hazafias indokok alapján verik szét a járókelőket, az üzleteket, dúlják fel az utcák békéjét. Ahol egyetlen nap alatt születhet törvény, ahol a bíró kinevezésében döntő szerepe van a végrehajtó hatalomnak, ahol a köztársasági elnök, az országgyűlés elnöke, a miniszterelnök, az alkotmánybíróság tagjai, az ombudsman egy pártcsaládhoz tartoznak, ott a véleménynyilvánítás egyetlen kockázatmentes formája az ország elhagyása. Áltatja magát, aki azt hiszi, hazánk még mindig demokrácia.

A hatalom gyakorlása egyre keményebb eszközökkel folyik. A hatalom fél? Az igazságtól biztosan. Közérdekű ügyeket titkosít. A közérdekű adatok szolgáltatását minden eszközzel akadályozza. A parlamenti nyilvánosságot korlátozza. A feltett kérdésekre nem válaszol. Válasz helyett a miniszterelnök mellé- és félrebeszél. Kósa Lajos anekdotázik, tréfálkozik. E szerepben azonban nevetségesen szánalmas. Németh Szilárd felmondja a brosúráját, azonban teljesítménye alapján még papagájnak is rossz. Lázár János ontja az információkat, azonban lerí róla, maga sem hiszi, amit mond. Gulyás Gergely ismeri a központi direktívákat. Elég fiatal ahhoz, hogy a naiva szerepében tetszelegjen.

Az erőszakszervezetek teszik a dolgukat. Őrzik, szolgálják, védik a hatalmat. Érzékelhető, parancsba kapták a kemény fellépést. Elzárni, éheztetni, láncra verve meghurcolni a palackdobáló garázdát, ha nincs megfelelő párttagkönyve! Emberi méltóság? Egyenlő bánásmód? Ártatlanság védelme? Törvény előtti egyenlőség? Üres szavak! Liberális maszlag! Két eldobott, célt tévesztett festékpalack elégséges ürügy ahhoz, hogy teljes szigorral lecsapjon a hatalom arra, akit veszélyesnek tart. Így aztán közismertté válik, mire számíthat, aki a Fidesz-KDNP érdekeit sérti. Semmi jóra! Rendőrség, közterület-felügyelet, katasztrófavédelem, határrendészet, polgárőrség, s lehetne még sorolni. Szaporodnak az erőszakszervezetek, a kényszerintézkedésre jogosult szervezetek. Nő a létszámuk. Már a kéményseprő is a hatalom embere. Magánélet? Magánlakás? Az ország háborúban áll. Az államnak joga van megnézni, nem alszik-e a hálószobában migráns. Hiszi-e még bárki: mindent szabad, amit nem tilt a törvény?

Az elmúlt hetekben valami megváltozott! A hatalom nagyot hibázott! Rosszul választotta meg, kibe rúgjon. Az áldozat segítőtket talált. Az áldozat visszarúgott, felvette a kesztyűt. Ezzel színre lépett az új generáció. Kik ők? Azok, akik a rendszerváltás környékén születtek. Az új generáció, amelyik nem abban érdekelt, hogy ellenzékként megéljen a hatalom kegyelemkenyerén. Az új generáció, amelyik a hatalom szemébe mer nevetni. Képviselője könnyed, játékos, kíméletlen, papír nélkül mondja a magáét, sokak helyett, sokak nevében szól. Fiatal, mégis hiteles. Már átesett a tűzkeresztségen. Sőt! Harcedzett. Kiállta az első nehéz próbákat. A személye ellen indított támadást. A jogtalan három nap magánzárkát. A bilincsbe veretést. A bíróság elé citálást. Az igazságtalan bírói ítéletet. Kihívóan harsogja mikrofonba – a Szabadság téren – a régi igazságot. A régi igazságot, amit mindenkinek megtanítottak az iskolában, mégis kevesen értik (a szövegértéssel gond van): „azért a víz az úr”. Utat mutat: „helye van a tudatosan vállalt polgári engedetlenségnek egy hitelét – közintézmény jellegét – vesztett intézményrendszerrel szemben”. Vállalja, amivel be akarják mocskolni: „Buzeráns vagyok! A hatalmat buzerálom. Ők mindenkit annak tekintenek, aki a hatalom ellen szól.” Összehozza a téren a hatalmat buzerálók csoportját. Választási

mozgalmat hirdetett az arányos választási rendszer visszaállításáért.

Több nagy tanulsága is van ezeknek a napoknak: lehet embereket „megmozgatni”, sokat, sokszor, még ünnepnap is. Lehet nyilvánosságot teremteni még akkor is, ha a sajtó nem vevő a dolgokra. A Facebookon mindent látni lehetett. Igaza van a szónoknak, Gulyás Mártonnak: van még egy év, nem belenyugodni kell a megváltozhatatlanba, hanem cselekedni. Üzenet a pártoknak. Üzenet a civileknek. Üzenet az országnak. Üzenet a mást akaróknak.

Nem kizárt, az események a tanítás szabadságát, a tanuláshoz való szabad hozzáférés jogát – ebben az országban először – tudatosan vállaló, mára a hatalom által következetesen szétvert egykori közoktatás törekvéseit igazolják. Ez az első, és a hatalom szándékai szerint az utolsó generáció, amelynek tagjai egy béklyóitól szabaduló oktatási rendszer hatására tisztán látják: a hatalom nem isteni eredetű. Ez az első, és a hatalom szándékai szerint az utolsó generáció, amelyik tisztában lehet azzal, az embernek vele született, elidegeníthetetlen jogai vannak, s ezek közül a legfontosabb az emberi méltóság. Az emberi méltóság, amelyet mindenki, aki nem demokrata, gyűlöl, s meg akar törni.

Miután a választási rendszer a „Jó Állam” falainak tartópillére, csak a kürtök segíthetnek. A kürtök, amelyek zengésére felhangzik a nép harci kiáltása. A harci kiáltás, amelynek hangjára leomlanak a falak. Kürtösök kerestetnek!